

Διὰ τοῦ δεκατισμοῦ πίπτει ἡ ὑπόληψις τῆς Βουλῆς.

Δημητρακάκης

Ἐάν ἐξετάσωμεν, κύριοι, πόσα ἐγκλήματα ἐπραξεν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν πρὶν εἰσελθῶμεν ἐνταῦθα, πολλοὶ ἤθελον λείπει ἀπ' ἐδῶ.

Ὁ αὐτὸς

Εἶνε ζήτημα ἀποδοκιμάσεως; μᾶς εἶπεν ὄλους κακούργους.

Στεφανίδης

Σᾶς ἐρωτῶ, κύριοι, ἀναξαιρέτως, ἐάν ποτε ὡς μάρτυρες ἢ ὀπωσθήποτε ἐξεταζόμενοι, εἶπατε ἀκριβῶς τὴν ἡλικίαν σας;

Δημητρακάκης

Ὁ ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶπέ ποτε τὴν ἡλικίαν του;

Ὁ αὐτὸς

Ὅμιλῶ ἐντὸς τοῦ κανονισμοῦ καὶ εἶμαι ἐντὸς τοῦ νόμου.

Λεβίδης

Νομίζετε, ὅτι ὁ κ. Ἀμβράζης ἠδύνατο νὰ χάσῃ τὴν ἡλικίαν του;

Ὁ αὐτὸς

Πρέπει νὰ πιστεύσῃτε τὴν δῆλωσιν ἐνὸς νέου ἀγνοῦ καὶ καθαροῦ, οἷος ὁ κ. Ἀμβράζης.

Καπετανάκης

Ἀποβλέποντες εἰς τὴν ὄψιν τοῦ κ. Ἀμβράζη καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει, ὅτι αἱ ἀμφιβολίαι εἶνε πάντοτε ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ αὐτὸς

Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου πρόποτε ἐγένετο λόγος περὶ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου. (Χειροκροτήματα ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου).

Α. Μαυρομιχάλης.

Νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ παύσωμεν συζητῶντες καὶ ἀγορεύοντες.

Κ. Κουμουνοῦρος

Αἰσθάνομαι, κύριοι, ὅτι κλονίζομαι εἰς τὸ βῆμα.

Τζάνης

Κόρπας. Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε Πετμεζᾶ, νὰ σᾶς εἶπω. — Δὲν σὲ συγχωρῶ.

Tête en os

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὁ Βαλτινὸς μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Βάλτου καὶ τὴν ἐξοδὸν του ἐκ τῆς Βουλῆς, ἔχει ὄλον τὸ δικαίωμα τοῦ κόσμου νὰ λέγηται *Βραλτινός*.

* *

Ἡ κυβέρνησις τοῦ Κουμουνοῦρου, ὡς οἱ ἀρχιερεῖς, κατέ-

λιπεν ἀποχωροῦσα εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὴν λοιπὴν Ἐλλάδα τὴν εὐλογίαν τῆς.

* *

Ὁ Ἀμβράζης βουλευτὴς Τζουμέρκων, ἀγορεύων *pro domo* ἀπὸ τοῦ βήματος ἀνεμνήσθη τῆς δίκης τοῦ *Γιαστούρα* ἢ βουλή μετὰ τὴν ἀποβολὴν του ἐμνήσθη, ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ καθαρῖσῃ τὸν τόπον του ἢ *ἀγιαστούρα*.

* *

Ὅτε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐλθὼν ἐκ τῆς ἐπαρχίας του ὁ βουλευτὴς Νάξου κ. Βαρότσης ἠρώτα μετ' ἀπορίας τὸν κ. Στεφανίδην τοὺς λόγους, δι' οὓς τόσον αἰφνιδίως ἤλλαξε τὰ μέχρι χθὲς καὶ πρῶν πολιτικά του φρονήματα, ὁ κ. Στεφανίδης εἶπε μετὰ τοῦ συνήθους ὕφους, « φίλε, ἐδῶ τοῦ ἤλαμεν πρέπει νὰ κόψωμεν ὅλα τὰ κακά ».

— « Εὐχομαι νὰ ἔχῃ οὕτω τὸ πρᾶγμα, ὑπέλαθε μετ' εὐστόχου τῷ ὄντι ἐτοιμότητος ὁ κ. Βαρότσης, διότι θὰ κόψωμεν πρῶτην πρῶτην τὴν γλῶσσάν σου. »

Φίλτατε Ἀσμοδαῖε

Δὲν ἤξεύρω διὰ τί, ἐν ᾧ πολλοὶ καθ' ἐκάστην πολλὰ γράφουσι περὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως καὶ ἕκαστος προτείνει καὶ ὑποστηρίζει τὰς ἰδίας θεωρίας ἢ ὑποδεικνύει κάπ τι ἐκ τῶν κακῶς ἐχόντων, δὲν ἤξεύρω, λέγω, διὰ τί οὐδεὶς μέχρι τοῦδε δὲν ὑπέδειξε δύο τινά. Δὲν ἔτυχε δηλαδὴ νὰ μάθω, φίλε διάβολε, κατὰ πόσον ἔχεις ὀξείαν τὴν ὄσφρησιν καὶ κατὰ πόσον καὶ τῆς αἰσθήσεως ταύτης ἢ λεπτότης συνάδει πρὸς τὴν ἐγνωσμένην ὀξύτητα ἄλλων σου αἰσθήσεων, ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εἶνε ἀμβλεῖα ἢ ὄσφρησις σου, δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι καὶ μετὰ τὰς δύο σου χεῖρας θὰ *στουπάωγῃ* τὴν μύτην σου ὅταν διέρχῃσαι διὰ τῆς πλατείας τοῦ πολυθρυλλήτου καὶ πολυστενάκτου νέου θεάτρου, ἔνθα κεῖνται πρὸς τὸ παρὸν τὰ *αναγκαῖα* τῆς πρωτοφυλακῆς, ἢ ὅταν διέρχῃσαι τὸ μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κήπου τῶν δακρύων στενὸν, ὅπου μετὰ τὸν κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος θερισμὸν τοῦ τύπου, ἐκρίθη καλὸν νὰ ὑψωθῇ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κήπου *μνημεῖον*, εἰς μνημόσυνον ἀληθῶς διηλεκτῶν καὶ αἰώνιον τῆς ἐν Ἀθήναις βρώμας. Ὁ διερχόμενος λοιπὸν ἢ διὰ τῆς πλατείας τοῦ νέου θεάτρου ἢ πρὸ τῆς γωνίας ἐκείνης τοῦ κήπου (τώρα ὅπου ἐγενετο δημοτικὸς ὁ κήπος ὡνομάσθη, νομίζω, τὸ δάσος) καὶ μὴ λαμβάνων τὴν πρόνοιαν δι' ἄλλης ὁδοῦ μακροτέρας νὰ παρακάμπῃ τὰς δύο ἐκείνας δυσώδεις ἐστίας, ὅπως κάμνω ἐγὼ, ὄσφραίνεται ὄχι πλέον δυσώδη ἀποφορὰν, ἀλλ' αὐτὸν τὸν κοιλιακὸν τύπον ἐναερκωμένον. Πῶς οὐδεὶς ἀκόμη, ἐφ' ὅσον ἤξεύρω, οὐδὲν περὶ τῶν δύο τούτων μολυσματικῶν μηχανῶν ἀνέφερον ἀπορῶν καὶ ἐξίσταμαι. Ἐχω καὶ ἄλλα, φίλτατε Ἀσμοδαῖε, περὶ οὗ προσεχῶς.

Ἀρτιτυφικός.